" ସର୍ବ ସମର୍ଥ ଶିକ୍ଷକଙ୍କର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଶିକ୍ଷାଧାରୀ ହୁଅ "

ଆଜି ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ ପିତା ନିଜର ଚାରିଆଡର ଶକ୍ତିସେନାକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । କିଏ କିଏ ସର୍ବଦା ସର୍ବଶକ୍ତିର ଅସ୍ତ୍ର ଶସ୍ତ୍ରକୁ ଧାରଣ କରିଥିବା ମହାବୀର ବିଜୟୀ ବିଶେଷ ଆତ୍ମା ଅଟନ୍ତି, କିଏ କିଏ ସର୍ବଦା ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ଆବଶ୍ୟକ ସମୟରେ ଏବଂ ସମୟର ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁସାରେ ଶସ୍ତ୍ରଧାରୀ ହେଉଛନ୍ତି ଏବଂ କିଏ କିଏ ଆବଶ୍ୟକ ସମୟରେ ଶସ୍ତ୍ରଧାରୀ ହେବାର ଚେଷ୍ଟା କରିଥା'ନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ କେତେବେଳେ ମାୟା ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିପାରନ୍ତି, କେତେବେଳେ ମାୟାଠାରୁ ପରାଜିତ ମଧ୍ୟ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । କେତେବେଳେ ହାରିଯିବା କେତେବେଳେ ଆକ୍ରମଣ କରିବାର ଚକ୍ର ଭିତରେ ହିଁ ଚାଲୁଥା'ନ୍ତି । ଏହିଭଳି ତିନି ପ୍ରକାରର ସେନାର ଅଧିକାରୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ । କିନ୍ତୁ ବିଜୟୀ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମାମାନେ ସଦାସର୍ବଦା ପ୍ରଥମରୁ ହିଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ରହିଥା'ନ୍ତି । ସମୟ ଅନୁସାରେ ଶସ୍ତ୍ରଧାରୀ ହେବା ଦ୍ୱାରା ସମୟ ତୁମର ଶିକ୍ଷକ ହୋଇଯାଏ । ସମୟ ରୂପୀ ଶିକ୍ଷକକୁ ଆଧାର କରି ଚାଲୁଥିବା ପିଲାମାନେ ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ ଶିକ୍ଷକଙ୍କର ଶିକ୍ଷା ଦ୍ୱାରା ସଦାପ୍ରସ୍ତୁତ ନ ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ କେବେକେବେ ଯଥା ସମୟରେ ଧୋକା ମଧ୍ୟ ଖାଇଯାଆନ୍ତି ଏବଂ ଧୋକା ଖାଇବା ପରେ ସ୍ମୃତି ରୂପକ ହୋଶ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଚେତା ପ୍ରାପ୍ତ କରନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ ଶିକ୍ଷକଙ୍କର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଶିକ୍ଷାଧାରୀ ହୁଅ । ସମୟ ରୂପୀ ଶିକ୍ଷକର ଶିକ୍ଷାଧାରୀ ନୁହେଁ ।

କେହି କେହି ସନ୍ତାନ ବାପଦାଦାଙ୍କ ସହିତ ବା ପରସ୍ପର ଭିତରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିଥା'ନ୍ତି, ସାଧାରଣ ରୂପରେ ଏହି କଥା ଶୁଣାଇଥା'ନ୍ତି ଯେ ସମୟ ଆସିଲେ ସବୁ କିଛି ଠିକ୍ ହୋଇଯିବ । ସମୟ ଆସିଲେ ଦେଖାଇଦେବୁ ବା ସମୟ ଆସିଲେ କରିନେବୁ । କିନ୍ତୁ ତୁମେ ବିଶ୍ୱ-ପରିବର୍ତ୍ତକ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପନ୍ନ ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସମୟକୁ ଆହ୍ୱାନ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ ମିଳିଛି । ତୁମେମାନେ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣିମ ସକାଳକୁ ଧରାପୃଷ୍ଠକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ନିମିତ୍ତ ଅଟ । ତୁମେମାନେ ସମୟ ରୂପୀ ରଚନାର ମାଷ୍ଟର ରଚୟିତା ଅଟେ, ସମୟ ଅର୍ଥାତ୍ ଯୁଗର ପରିବର୍ତ୍ତକ ଅଟ । ଡବଲ କାଳ ଉପରେ ବିଜୟୀ ଅଟ । ଗୋଟିଏ କାଳ ଅର୍ଥାତ୍ "ସମୟ" ଦ୍ୱିତୀୟ କାଳ ଅର୍ଥାତ୍ "ମୃତ୍ୟୁ"ର ବଶୀଭୂତ ନୁହେଁ, ବିଜୟୀ ଆତ୍ମା ଅଟ । ଅମରଭବର ବରଦାନୀ ସ୍ୱରୂପ ଅଟ ସେଥିପାଇଁ ତୁମେମାନେ ସମୟ ଅନୁସାରେ କରୁଥିବା ଆତ୍ମା ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ବାବାଙ୍କର ଆଦେଶ ମୁତାବକ ଚାଲୁଥିବା ଆତ୍ମା । ସମୟ ତ ଅଜ୍ଞାନୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଶିକ୍ଷକ ହେଉଛି । ତୁମର ଶିକ୍ଷକ ତ ସ୍ୱୟଂ ସମର୍ଥ ବାବା ଅଟନ୍ତି । କୌଣସି ବି ପ୍ରସ୍ତୁତି କାର୍ଯ୍ୟ ସମୟ ପୂର୍ବରୁ ହିଁ କରାଯାଏ ନୁହେଁ କି ସେହି ସମୟରେ କରାଯାଏ । ତୁମେମାନେ ତ ସଦାପ୍ରସ୍ତୁତ ରହିଥିବା ସର୍ବଶସ୍ତ୍ରର ଶକ୍ତିଧାରୀ ସେନାର ସୈନିକ ଅଟ । ତେଣୁ ସଦାସର୍ବଦା ନିଜକୁ ଚେକ୍ କର ଯେ ସର୍ବଶକ୍ତିର ଶସ୍ତ୍ରକୁ ଧାରଣ କରିଛି ? ଯଦି କୌଣସି ବି ଶକ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଶସ୍ତ୍ରର କମୀ ଥିବ ତେବେ ମାୟା ସେହି ଦୁର୍ବଳତାର ସୁଯୋଗ ନେଇ ଆକ୍ରମଣ କରିବ ସେଥିପାଇଁ ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ ଅବହେଳା କରିବାର ନାହିଁ, ଏପରି ଭାବ ନାହିଁ ଯେ ଆଉ ସବୁ ତ ଠିକ୍ ଅଛି କେବଳ ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର କଥାରେ ହିଁ ଦୁର୍ବଳତା ରହିଛି, କିନ୍ତୁ ସେହି ଗୋଟିଏ ଦୁର୍ବଳତା ହିଁ ମାୟାର ଆକ୍ରମଣ କରିବାର ରାସ୍ତା ହୋଇଯିବ । ଯେପରି ବାବାଙ୍କର ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ରହିଛି — ଯେଉଁଠି ମୋର ସ୍ମୃତି ରହିଛି ସେଠାରେ ମୁଁ ସର୍ବଦା ସାଥୀରେ ଅଛି, ସେହିପରି ମାୟାର ମଧ୍ୟ ଚାଲେଞ୍ଜ ରହିଛି — ଯେଉଁଠାରେ କୌଣସି ଦୁର୍ବଳତା ଅଛି ସେଠାରେ ମୁଁ ଉପସ୍ଥିତ ଅଟେ ସେଥିପାଇଁ ଦୁର୍ବଳତାର ଅଂଶ ମାତ୍ର ମଧ୍ୟ ମାୟାର ବଂଶକୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରିଆଣିବ । ଯେହେତୁ ତୁମେମାନେ ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ ପିତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ତେଣୁ ସବୁଥିରେ ସମ୍ପନ୍ନ ରହିବାକୁ ହେବ । ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ସମ୍ପତ୍ତିର ଅଧିକାର ଦେଉଛନ୍ତି ବା ଶିକ୍ଷକ ରୂପରେ ଈଶ୍ୱରୀୟ ପାଠପଢାର ପାରବଧ ବା ଡିଗ୍ରୀ ଦେଉଛନ୍ତି ତା'କୁ କିପରି ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛ ? ସର୍ବଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନ କହୁଛ ନା ଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନ କହୁଛ ? ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିକାରୀ, ୧୬ କଳା ସମ୍ପନ୍ନ କହୁଛ — ୧୪ କଳା କହୁ ନାହିଁ । ୧୦୦ ପ୍ରତିଶତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁଖ ଶାନ୍ତିର ସମ୍ପତ୍ତି କହୁଛ, ତେବେ ସେହିଭଳି ହେବାକୁ ମଧ୍ୟ ପଡିବ ନା ଗୋଟିଏ ଅଧେ ଦୋଷ-ଦୁର୍ବଳତା ରହିଲେ ମଧ୍ୟ ଚଳିଯିବ, ଏହିଭଳି ଭାବୁଛ କି ? ଏହାର ହିସାବ କିତାବ ମଧ୍ୟ ବଡ ଗହନ ଅଟେ । ବାବା ଭୋଳାନାଥ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି କିନ୍ତୁ କର୍ମର ଗହନ ଗତିର ଜ୍ଞାତା ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଦେଉଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏର ପଦ୍ମଗୁଣା କରି ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏର ହିସାବ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ଯଦି ଗୋଟିଏ ଅଧେ ଦୁର୍ବଳତା ରହିଯିବ ତେବେ ପ୍ରାପ୍ତି କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମ ପଛରେ ଆସିବାକୁ ପଡିବ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ସାଥୀରେ ବା ବିଶ୍ୱ ମହାରାଜନ ପ୍ରଥମ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜପରିବାରରେ ବା ନିକଟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆସିପାରିବ ନାହିଁ । ଯେପରି ୧-୧-୧ରୁ ସମ୍ବତ ଆରମ୍ଭ ହେବ ସେହିପରି ନୂଆ ସମ୍ବନ୍ଧ, ନୂଆ ପ୍ରକୃତି, ନମ୍ବରୱାନ ନୂଆ ଆତ୍ମାମାନେ, ନୂଆ ଅର୍ଥାତ୍ ଉପରୁ ଓହ୍ଲାଇଥିବା ନୂଆ ଆତ୍ମାମାନେ, ନୂଆ ରାଜ୍ୟ ଏହିଭଳି ନବୀନତା ସମୟର ସୁଖ, ସତ୍ତୋପ୍ରଧାନ ନମ୍ବରୱାନ ପ୍ରକୃତିର ସୁଖ ନମ୍ବରୱାନ ଆତ୍ମାମାନେ ହିଁ ପାଇପାରିବେ । ତେବେ ନମ୍ବରୱାନ ଆତ୍ମା ସେହିମାନେ ଅଟନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କି ମାୟା ଉପରେ ୱିନ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିବେ । ତେଣୁ ଏହିଭଳି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହିସାବ ଅନୁସାରେ ହିଁ ସବୁକିଛି ହେବ । ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବରଦାନ ବା ବର୍ସା ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ତୁମେମାନେ କରିଛ ଯେ ସାଥୀରେ ରହିବୁ, ସାଥୀରେ ଯିବୁ ଏବଂ ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କ ସହିତ ରାଜ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ

ଆସିବୁ । ଏପରି ତ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିନାହଁ ଯେ ପଛେ ପଛେ ଯିବୁ । ତେଣୁ ସମାନ ହେବାକୁ ପଡିବ, ସାଥୀରେ ମଧ୍ୟ ରହିବାକୁ ହିଁ ହେବ । ସମ୍ପନ୍ନତା ଏବଂ ସମାନତା ସର୍ବଦା ସାଥୀରେ ରହିବାର ପ୍ରାରବ୍ଧର ଅଧିକାରୀ କରିଥାଏ ସେଥିପାଇଁ ସମ୍ପନ୍ନ ଏବଂ ସମାନ ହେବା ସମୟକୁ ଅବହେଳା ପଣିଆରେ ନଷ୍ଟ କରି ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ଯଦି ହୋଶରେ ଆସିବ ତେବେ କ'ଣ ପାଇବ!

ତେଣୁ ଆଜି ସମସ୍ତଙ୍କର ସର୍ବଶକ୍ତି ରୂପୀ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ରକୁ ବାପଦାଦା ଚେକ୍ କରୁଥିଲେ । ଫଳାଫଳ ତ ଶୁଣାଇଦେଲେ — ତିନି ପ୍ରକାରର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ । ତୁମେ ଭାବୁଛ ଆଗକୁ ଗଲେ ଏହି ଅବହେଳା ପଣିଆର ଛୋଟିଆ ଦୁର୍ବଳତାଟି ଚାଲିଯିବ, ବାବା କ'ଣ ଏତିକି ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ନାହିଁ! କିନ୍ତୁ ମନେ ରଖ ଏହି ଛୋଟିଆ ଅବଗୁଣଟି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସମୟରେ ଯେପରି ଧୋକା ନ ଦେଉ ଏବଂ ପିଲାମାନେ ଅଭିମାନ ପୂର୍ବକ ବାବାଙ୍କୁ ଉଲୁଗୁଣା ନ ଦିଅନ୍ତୁ ଯେ ଆମେ ତ ଏଭଳି ହେବ ବୋଲି ଭାବି ନଥିଲୁ ତେଣୁ ଅତି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବା ଘଡିସନ୍ଧି ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଏବେ ଆସିବାକୁ ଯାଉଛି, ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ହଲଚଲ୍ ବଢି ବଢି ଚାଲିବ । ଏହା ହେଉଛି ବିନାଶର ସମୟ ପାଖେଇ ଆସିବାର ଚିହ୍ନ ଏବଂ ତୀବ୍ରଗତିରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହେବା ପାଇଁ ଡ୍ରାମାରେ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ଥିବା ସଂକେତ । ବୁଝିଲ ।

ଆଜିକାଲି ମଧୁବନରେ ତିନିଆଡର ନଦୀମାନଙ୍କର ମିଳନ ମେଳା ଚାଲିଛି । ତ୍ରିବେଣୀ ନଦୀର ମେଳା ଲାଗିଛି ନା! ତିନିଆଡୁ ଆସିଥିବା ବିଶେଷ କରି ଲଗନର ସହିତ ପହଞ୍ଚିଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି, ପିଲାମାନଙ୍କର ସ୍ନେହକୁ ଦେଖି ବାପଦାଦା ହର୍ଷିତ ହେଉଛନ୍ତି । ମୁଖର ଭାଷା ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସ୍ନେହର ଭାଷା ଜାଣିଛନ୍ତି । କର୍ଣ୍ଣାଟକର ପିଲାମାନେ ସ୍ନେହର ଭାଷାକୁ ଜାଣିଛନ୍ତି ଏବଂ ପଞ୍ଜାବର ପିଲାମାନେ କ'ଣ ଜାଣିଛନ୍ତି ? ପଞ୍ଜାବର ପିଲାମାନେ ଆହ୍ୱାନ କରିବାରେ ବାହାଦୂର ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ଦୈବୀ ରାଜସ୍ଥାନର ଆହ୍ୱାନ ହାହାକାର, ପରିବର୍ତ୍ତେ ଜୟଜୟକାର କରାଇବ । ଗୁଜୁରାଟର ପିଲାମାନେ କ'ଣ କରୁଛନ୍ତି ? ସର୍ବଦା ଝୁଲଣାରେ ଝୁଲୁଛନ୍ତି । ନିଜର ସଂଗମଯୁଗୀ ସମୀପ ସ୍ଥାନର ଭାଗ୍ୟର ଝୁଲଣାରେ ଝୁଲୁଛନ୍ତି । ଖୁସିରେ ଝୁଲୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ତ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ନିକଟରେ ଅଛୁ । ତେଣୁ ଗୁଜୁରାଟର ପିଲାମାନେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଝୁଲଣାରେ ଝୁଲୁଛନ୍ତି । ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଗ୍ରୁପ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ତେବେ ଭିନ୍ନତା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଭଲ ଲାଗିଥାଏ । ଯେପରି ଫୁଲ ତୋଡାରେ ମଧ୍ୟ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ରଙ୍ଗ, ରୂପ, ସୁଗନ୍ଧଯୁକ୍ତ ଫୁଲ ଗୁଡିକ ଥିଲେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପ୍ରିୟ ଲାଗିଥାଏ । ଆଚ୍ଛା!

ସବୁ ଆଡୁ ଆସିଥିବା ସମସ୍ତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ, ସର୍ବଦା ସଜାଗ ରହୁଥିବା, ସର୍ବଦା ସର୍ବଶକ୍ତିର ଶସ୍ତ୍ରଧାରୀ, ସର୍ବଆତ୍ମାଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇ ଶକ୍ତିର ସହଯୋଗ ଦେଉଥିବା, ଶ୍ରେଷ୍ଠକାଳ, ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଯୁଗକୁ ଆଣୁଥିବା, ଯୁଗ ପରିବର୍ତ୍ତକ ନମ୍ବରୱାନ ହୋଇ ନମ୍ବରୱାନ ରାଜ୍ୟ ଭାଗ୍ୟର ଅଧିକାରୀ ହେଉଥିବା ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସ୍ନାଦପ୍ୟାର ଏବଂ ନମସ୍ତେ ।

ପଞ୍ଜାବର ପାର୍ଟିମାନଙ୍କ ସହିତ:- ସଦାସର୍ବଦା ପ୍ରତି ପାଦରେ ଯୋଗର ଶକ୍ତି ଆଧାରରେ ପଦ୍ମର ରୋଜଗାର ଜମା କରିବା ସହିତ ଆଗକୁ ବଢିଚାଲିଛ ନା! ତୁମର ପ୍ରତି ପାଦରେ ପଦ୍ମର ରୋଜଗାର ଭରି ରହିଛି — ଏହାକୁ ଯାଞ୍ଚ କରୁଛ ? ଯୋଗ ଆଧାରରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାଦ ଭରପୁର ହେଉଛି, ବିନା ଯୋଗରେ ପାଦ ଭରପୁର ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ କି ରୋଜଗାର ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ପ୍ରତି ପାଦରେ ରୋଜଗାର ଜମା କରୁଥିବା ରୋଜଗାରିଆ ସନ୍ତାନ ଅଟ ନା! ରୋଜଗାର କରୁଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ରୋଜଗାରିଆ ପିଲା କୁହାଯାଏ । ଗୋଟିଏ ହେଲେ କେବଳ ଖାଇଲେ, ପିଇଲେ, ଉଡାଇଲେ, ଆଉ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାରର ହେଲେ ରୋଜଗାର କରି ଜମା ରଖୁଥିବା ପିଲାମାନେ । ତେବେ ତୁମେମାନେ କିଭଳି ସନ୍ତାନ ? ଦୁନିଆଁରେ ପୁତ୍ରମାନେ ନିଜ ପାଇଁ ଏବଂ ବାପା-ମାଆଙ୍କ ପାଇଁ ରୋଜଗାର କରିଥା'ନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ପିତାଙ୍କର ତ କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ, କେବଳ ନିଜ ପାଇଁ ହିଁ ରୋଜଗାର କରୁଛ । ସର୍ବଦା ପ୍ରତିପାଦରେ ଜମା କରୁଥିବା, ରୋଜଗାର କରୁଥିବା ପିଲାମାନେ ଏବେ ଏହାକୁ ଚେକ୍ କର କାହିଁକି ନା ସମୟ ଧୀରେ ଧୀରେ ଘଡିସନ୍ଧି ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଆଡକୁ ଯାଉଛି । ତେଣୁ ଯେତେ ପରିମାଣରେ ରୋଜଗାର ଜମା ହୋଇଥିବ ସେତିକି ଆନନ୍ଦର ସହିତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରାରବ୍ଧର ଅନୁଭବ କରିଚାଲିବ । ଭବିଷ୍ୟତରେ ତ ପ୍ରାପ୍ତି ନିଶ୍ଚିତ ରହିଛି ତେଣୁ ଏହି ରୋଜଗାରର ପ୍ରାପ୍ତି ଏବେ ସଂଗମଯୁଗରେ ମଧ୍ୟ ହେବ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତରେ ମଧ୍ୟ ହେବ । ତେବେ ସମସ୍ତେ ରୋଜଗାର କରି ଜମା କରୁଛ ନା ରୋଜଗାର କରୁଛ ଏବଂ ଖାଉଛ!

ତେଣୁ ଯେପରି ପିତା ସେହିପରି ପିଲାମାନେ । ଯେପରି ପିତା ସମ୍ପନ୍ନ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟନ୍ତି ସେହିପରି, ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ସଦାସର୍ବଦା ସମ୍ପନ୍ନ ଅଟନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ବାହାଦୂର ଅଟ ନା ? ଡରିବାବାଲା ତ ନୁହେଁ ? ଡରୁନାହଁ ତ ? ଟିକିଏ ଭୟର ମାତ୍ରା ସଂକଳ୍ପରେ ଆସିଗଲା କି ? ଏସବୁ କିଛି ନୂଆ ନୁହେଁ ନା । କେତେ ଥର ଏହିପରି ହୋଇଛି, ଅନେକ ଥର ପୁନରାବୃତ୍ତି ହୋଇ ସାରିଛି, ପୁଣି ଏବେ ହେଉଛି ତେଣୁ ବିଚଳିତ ହେବାର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ଶକ୍ତିମାନେ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଭିକ ଅଟନ୍ତି ନା । ଶକ୍ତିମାନେ ସଦା ବିଜୟୀ, ସଦା ନିର୍ଭୟ । ଯେହେତୁ ବାବାଙ୍କର ଛତ୍ରଛାୟା ତଳେ ରହୁଛନ୍ତି ତେଣୁ ନିର୍ଭିକ ହୋଇଥିବେ ନା । ଯେତେବେଳେ ନିଜକୁ ଏକୁଟିଆ ମନେ କରୁଛ ସେତେବେଳେ ଭୟ ଲାଗୁଛି । ଛତ୍ରଛାୟା ତଳେ ଥିଲେ ଭୟ ଲାଗିବ ନାହିଁ । ସର୍ଦବା ନିର୍ଭୟରେ ରହିବ । ତେବେ ଶକ୍ତିମାନଙ୍କର ବିଜୟର ସର୍ବଦା ଗାୟନ ହେଉଛି । ସମସ୍ତେ ବିଜୟୀ ବାଘ ଅଟ ନା! ଶିବଶକ୍ତିଙ୍କର, ପାଣ୍ଡବଙ୍କର ବିଜୟ ନ ହୋଇ ଆଉ କାହାର ହେବ! ପାଣ୍ଡବ ଏବଂ ଶକ୍ତିମାନେ କଳ୍ପ କଳ୍ପର ବିଜୟୀ ଅଟନ୍ତି । ପିଲାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବାବାଙ୍କର ସ୍ନେହ ରହିଛି ତେଣୁ ବାବାଙ୍କର

ସ୍ନେହୀ ପିଲାମାନଙ୍କର, ଯୋଗଯୁକ୍ତ ରହୁଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କର କିଛି ବି ଅସୁବିଧା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ, ଯଦି ଯୋଗରେ ଦୁର୍ବଳ ଥିବ ତେବେ ଅଳ୍ପ ବହୁତ ବିଘ୍ନ ଆସିପାରେ କିନ୍ତୁ ଯଦି ଯୋଗର ଛତ୍ରଛାୟା ଅଛି ତେବେ କିଛି ବି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ବାପଦାଦା କୌଣସି ନା କୌଣସି ଆଧାରରେ ରକ୍ଷା କରି ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ଯେବେକି ବାବା ଭକ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସାହାରା ହେଉଛନ୍ତି ତେବେ ପିଲାମାନଙ୍କର ସାହାରା ତ ସଦାସର୍ବଦା ଅଟନ୍ତି ।

(୨) ସର୍ବଦା ସାହସ ଏବଂ ଉତ୍ସାହର ଡେଣା ଦ୍ୱାରା ଉଡୁଛ ନା! ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହର ଡେଣା ସର୍ବଦା ନିଜକୁ ମଧ୍ୟ ଉଡାଉଛି ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଉଡିବାର ମାର୍ଗ ଦେଖାଉଛି । ତେଣୁ ଏହି ଦୁଇଟି ଡେଣା ସଦାସର୍ବଦା ସାଥୀରେ ରହିଥାଉ । ଯଦି ଗୋଟିଏ ବି ଡେଣାଢିଲା ହେବ ତେବେ ଉଚ୍ଚକୁ ଉଡିପାରିବ ନାହିଁ ସେଥିପାଇଁ ଏହି ଦୁଇଟିଯାକ ଆବଶ୍ୟକ । ସାହସ ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ, ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ । ସାହସ ଏଭଳି ଏକ ଶକ୍ତି ଯିଏକି ଅସମ୍ଭବକୁ ମଧ୍ୟ ସମ୍ଭବ କରିପାରିବ, କଷ୍ଟକର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସହଜ କରିପାରିବ । ତଳୁ ଉଠାଇ ଆକାଶରେ ଉଡାଇ ପାରିବ । ତେବେ ସଦାସର୍ବଦା ଏହିଭଳି ଉଡୁଥିବା ଅନୁଭବୀ ଆତ୍ମା ଅଟ ନା! ତଳକୁ ଆସିବା ଦ୍ୱାରା କ'ଣ ପ୍ରାପ୍ତି ହେଲା ତାହା ତ ଦେଖିନେଲ ନା! କେବଳ ତଳକୁ ତଳକୁ ହିଁ ଖସି ଖସି ଚାଲିଥିଲ କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଉଡିବାର ସମୟ, ଡେଇଁବାର ସମୟ ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ, ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ସଂକଳ୍ପ କର ଏବଂ ଉଡିଯାଅ । ଏହିଭଳି ଶକ୍ତି ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସଦାସର୍ବଦା ମିଳିବାକୁ ଲାଗିବ ।

(୩) ନିଜକୁ ସର୍ବଦା ମାଷ୍ଟର ଜ୍ଞାନ ସୂର୍ଯ୍ୟ ବୋଲି ଭାବୁଛ ? ଜ୍ଞାନ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରୁ ଅଜ୍ଞାନ ଅନ୍ଧକାରକୁ ନାଶ କରିବା । ଯେପରି ସୂର୍ଯ୍ୟ ନିଜର ପ୍ରକାଶ ଦ୍ୱାରା ରାତିକୁ ଦିନ କରିଦେଉଛି ସେହିପରି ତୁମେମାନେ ସାରା ବିଶ୍ୱରୁ ଅନ୍ଧକାରକୁ ସମାପ୍ତ କରୁଥିବା, ଭଟକୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ରାସ୍ତା ଦେଖାଉଥିବା, ରାତିକୁ ଦିନ କରୁଥିବା ମାଷ୍ଟର ଜ୍ଞାନ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅଟ ନା! ନିଜର ଏହି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସର୍ବଦା ସ୍ମୃତିରେ ରହୁଛି ? ଯେପରି ଲୌକିକ ବୃତ୍ତି ବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ଭୁଲିବାକୁ ଚାହିଁଲେ ମଧ୍ୟ ଭୁଲି ହୁଏ ନାହିଁ । ତାହା ତ ହେଉଛି ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମର ବିନାଶୀ କାର୍ଯ୍ୟ, ବିନାଶୀ ବୃତ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଏହା ତ ତୁମର ସଦାକାଳର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କାରଣ ତୁମେ ମାଷ୍ଟର ଜ୍ଞାନ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅଟ । ତେଣୁ ସର୍ବଦା ଏହାକୁ ନିଜର ଅବିନାଶୀ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ମନେ କରି ଅନ୍ଧକାରକୁ ସମାପ୍ତ କରି ଆଲୋକ ଜାଗ୍ରତ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହା ଦ୍ୱାରା ନିଜ ଭିତରୁ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ଧକାର ସମାପ୍ତ ହୋଇ ଆଲୋକିତ ହୋଇଯିବ । କାରଣ ଅନ୍ୟକୁ ଆଲୋକ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା ବସ୍ତୁ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଆଲୋକିତ ହୋଇଯାଏ । ତେଣୁ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସର୍ବଦା ମନେ ରଖ ଏବଂ ନିଜକୁ ପ୍ରତିଦିନ ଚେକ୍ କର ଯେ ମୁଁ ମାଷ୍ଟର ଜ୍ଞାନ ସୂର୍ଯ୍ୟ ନିଜେ ପ୍ରକାଶମୟ ଅଟେ ତ ? ଯେପରି ନିଆଁ ଲିଭାଇବାବାଲା ନିଜେ କେବେହେଲେ ନିଆଁର ପ୍ରଭାବରେ ଆସନ୍ତି ନାହିଁ, ସେହିଭଳି ସର୍ବଦା ଅନ୍ଧକାରକୁ ଦୂର କରୁଥିବା ଆତ୍ମା ନିଜେ କେବେହେଲେ ଅନ୍ଧକାର ଭିତରେ ରହିପାରିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ମୁଁ ମାଷ୍ଟର ଜ୍ଞାନ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ, ଏହି ନିଶା ବା ଖୁସି ସଦାସର୍ବଦା ରହିଥାଉ ।

କୁମାରମାନଙ୍କ ସହିତ ଅବ୍ୟକ୍ତ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ:-

(୧) କୁମାର ଜୀବନ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜୀବନ, କୁମାର ଜୀବନରେ ବାବାଙ୍କର ହୋଇଯାଇଛ, ଏହିଭଳି ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟକୁ ଦେଖି ସଦାସର୍ବଦା ହର୍ଷିତ ରୁହ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ହର୍ଷିତ ରହିବାର ବିଧି ଶୁଣାଇଚାଲ । ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ନିର୍ବନ୍ଧନ ହେଉଛନ୍ତି କୁମାର ଏବଂ କୁମାରୀମାନେ । କୁମାର ନିଜର ଭାଗ୍ୟକୁ ଯେପରି ଚାହିଁବ ସେପରି ତିଆରି କରିପାରିବ । ସାହସୀ କୁମାରୀ ଅଟ ନା! ଦୁର୍ବଳ କୁମାର ତ ନୁହଁ ନା । କେବେ ବି କେହି ନିଜ ଆଡକୁ ଆକର୍ଷିତ କରୁ କିନ୍ତୁ ମହାବୀର କୁମାରମାନେ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହା ପ୍ରତି ବି ଆକର୍ଷିତ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହିଭଳି ବାହାଦୁର ଅଟ । କେତେ ରୂପରେ ମାୟା ନିଜର କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା ତ କରିବ କିନ୍ତୁ ନିଶ୍ଚୟ ବୁଦ୍ଧି ଆତ୍ମା ସର୍ବଦା ବିଜୟୀ ହିଁ ହେବେ । ବିଚଳିତ ହେବେ ନାହିଁ । ବହୁତ ଭଲ । ବାଃ ମୋର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟ! ବାସ୍ ଏହି କଥା ସର୍ବଦା ସ୍ମୃତିରେ ରଖିଥାଅ । ମୋ ଭଳି କେହି ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ — ଏହିଭଳି ନିଶାରେ ରୁହ । ଯେଉଁଠାରେ ଈଶ୍ୱରୀୟ ନିଶା ରହିବ ସେଠାରେ ମାୟାଠାରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ରହିବ । ସେବାରେ ତ ସର୍ବଦା ବ୍ୟସ୍ତ ରହୁଛ ନା! ଏହା ମଧ୍ୟ ଜରୁରୀ ଅଟେ । ଯେତେ ଯେତେ ସେବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହିବ ସେତେ ସେତେ ସହଜଯୋଗୀ ହୋଇଯିବ କିନ୍ତୁ ସେବା ସାଥୀରେ ଯୋଗ ରହିଥିଲେ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିପାରିବ କାରଣ ବିନା ଯୋଗରେ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିପାରିବ ନାହିଁ ।

(୨) କୁମାରମାନେ ସର୍ବଦା ନିର୍ବିଘ୍ନ ଅଟ ନା ? ମାୟା ଆକର୍ଷିତ କରୁନାହିଁ ତ ? କୁମାରମାନଙ୍କୁ ମାୟା ଆକର୍ଷିତ କରିବା ପାଇଁ ବହୁତ ଚେଷ୍ଟା କରିବ । ମାୟାକୁ କୁମାରମାନେ ବହୁତ ପସନ୍ଦ ତେଣୁ ସେ ଚାହେଁ ଏମାନେ ମୋର ହୋଇଯାଆନ୍ତୁ । କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ବାହାଦୂର କୁମାର ଅଟ ନା! ମାୟାର ଚେଲା ନୁହେଁ, ମାୟାକୁ ଚାଲେଞ୍ଜ କରିବାବାଲା କୁମାର । ଅଧାକଳ୍ପ ମାୟାର ଚେଲା ହୋଇ ରହିଲ, କ'ଣ ମିଳିଲା ? ସବୁ କିଛି ହରାଇ ଦେଲ ସେଥିପାଇଁ ଏବେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ହୋଇଯାଇଛ । ପ୍ରଭୁଙ୍କର ହେବା ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱର୍ଗର ଅଧିକାର ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା । ତେଣୁ ସବୁ କୁମାର ବିଜୟୀ କୁମାର ଅଟ । ଦେଖ କେହି ବି ଯେପରି କଞ୍ଚା ବା ଦୁର୍ବଳ ନ ହୁଅ । ମାୟାର କୁମାରମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଧିକ ସ୍ନେହ ଅଛି ତେଣୁ ସେ ଚାରିଆଡୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥାଏ ଏମାନେ କିପରି ମୋର ହୋଇଯାଆନ୍ତୁ । କିନ୍ତୁ ତୁମେ ସବୁ ତ ଦୃଢ ସଂକଳ୍ପ କରିନେଇଛ । ଯେହେତୁ ବାବାଙ୍କର ହୋଇଯାଇଛ ତେଣୁ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ହୋଇଯାଇଛ । ତେଣୁ ସଦା ନିର୍ବିଘ୍ନ ହୁଅ, ଉଡିବାର ସ୍ଥିତିରେ

ସର୍ବଦା ଉଡୁଥାଅ ।

(୩) କୁମାରମାନେ ସଦା ସମର୍ଥ ଅଟନ୍ତି । ଯେଉଁଠାରେ ସମର୍ଥୀ ରହିଛି ସେଠାରେ ପ୍ରାପ୍ତି ରହିଛି । ତେଣୁ ସର୍ବଦା ସର୍ବପ୍ରାପ୍ତି ସ୍ୱରୂପ ଅଟ । ଜ୍ଞାନବାନ ଅଟ ତେଣୁ ମାୟାର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ରୂପକୁ ଜାଣିଛ ସେଥିପାଇଁ ନିଜର ଭାଗ୍ୟକୁ ଆଗକୁ ବଢାଇଚାଲ । ସର୍ବଦା ଗୋଟିଏ କଥାକୁ ପକ୍କା କର ଯେ କୁମାର ଜୀବନ ଅର୍ଥାତ୍ ମୁକ୍ତ ଜୀବନ । ଯେଉଁମାନେ ଜୀବନମୁକ୍ତ ଅଟନ୍ତି ସେମାନେ ସଂଗମଯୁଗର ପ୍ରାପ୍ତି ଯୁକ୍ତ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଥିବେ । ତେଣୁ ସର୍ବଦା ଆଗକୁ ବଢିଚାଲ ଏବଂ ବଢାଇଚାଲ । କୁମାରମାନଙ୍କୁ ତ ସର୍ବଦା ଖୁସିରେ ନାଚିବା ଦରକାର — ବାଃ ମୋର କୁମାର ଜୀବନ ବାଃ, ବାଃ ମୋର ଭାଗ୍ୟ ବାଃ, ବାଃ ଡ୍ରାମା ବାଃ, ବାଃ ବାବା ବାଃ.... ଏହି ଗୀତ ଗାଉଥାଅ । ସଦାସର୍ବଦା ଖୁସିରେ ରୁହ ତେବେ ଦୁର୍ବଳତା ଆସିପାରିବ ନାହିଁ । ସେବା ଏବଂ ଯୋଗ, ଏହି ଦୁଇଟି ଦ୍ୱାରା ନିଜ ଭିତରେ ଶକ୍ତି ଭରିଚାଲ । କୁମାର ଜୀବନ ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ଜୀବନ । ଏହି ଜୀବନରେ ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟ ଗଢିବା ସବୁଠାରୁ ବଡ ଭାଗ୍ୟ । କେତେ ପ୍ରକାରର ବନ୍ଧନରେ ବାନ୍ଧି ହେବାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଗଲ ତେଣୁ ସଦାସର୍ବଦା ନିଜକୁ ଏହିଭଳି ଡବଲ ଲାଇଟ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ଅବସ୍ଥା ଏବଂ ଜ୍ୟୋତି ସ୍ୱରୂପ ଆତ୍ମା ମନେ କରି ଉଡିବାର ସ୍ଥିତିରେ ଆଗକୁ ବଢିଚାଲ ତେବେ ଆଗକୁ ଆଗକୁ ନମ୍ବର ନେଇ ପାରିବ । ଆଚ୍ଛା — ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ।

ବରଦାନ:- କ୍ରୋଧି ଆତ୍ମାକୁ ଦୟାର ଶୀତଳ ଜଳ ଦ୍ୱାରା ଗୁଣଦାନ ଦେଉଥିବା ବରଦାନୀ ଆତ୍ମା ହୁଅ ।

ଯଦି ତୁମ ସମ୍ମୁଖକୁ କେହି କ୍ରୋଧ ଅଗ୍ନିରେ ଜଳୁଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଆସିବ, ତୁମକୁ ଗାଳି ଦେବ, ନିନ୍ଦା କରିବ..... ତେବେ ଏହିଭଳି ଆତ୍ମାକୁ ମଧ୍ୟ ନିଜର ଶୁଭଭାବନା, ଶୁଭକାମନା ଦ୍ୱାରା, ଶୁଭ ବୃତ୍ତି ଦ୍ୱାରା, ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ଥିତି ଦ୍ୱାରା ଗୁଣଦାନ କର ବା ସହନଶୀଳତାର ଶକ୍ତିର ବରଦାନ ଦିଅ । କ୍ରୋଧି ଆତ୍ମା ପରବଶ ଅଟେ, ଏହିଭଳି ପରବଶ ଆତ୍ମାକୁ ଦୟାର ଶୀତଳ ଜଳ ଦ୍ୱାରା ଶାନ୍ତ କରିଦିଅ, ଏହା ତୁମଭଳି ବରଦାନୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଚୈତନ୍ୟରେ ଯେହେତୁ ତୁମେମାନେ ନିଜ ଭିତରେ ଏହିଭଳି ସଂସ୍କାର ଭରିଛ ତେବେ ତ ତୁମର ଜଡ ଚିତ୍ର ଗୁଡିକ ଦ୍ୱାରା ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ବରଦାନ ମିଳୁଛି ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା ସର୍ବଶକ୍ତି ରୂପୀ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଅନୁଭବ କରୁଥିବା ଆତ୍ମା ହିଁ ଶକ୍ତି ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****